

Zagreb, 3. veljače 2018.

Izv. prof. dr. sc. Zlatko Karač
Prodekan za znanost [MB znanstvenika 163310]
Arhitektonski fakultet Sveučilišta u Zagrebu
HR – 10000 Zagreb, Kačićeva 26
zkarac@arhitekt.hr

RECENZIJ ZNANSTVENE MONOGRAFIJE

Autor koncepta knjige i urednik: dr. sc. **Alen Žunić**, mag. ing. arh., MDesS

Naslov: **MISAO U ARHITEKTURI – VELIMIR NEIDHARDT**

Vrsta djela: znanstvena monografija s elementima teorijsko-hrestomatijskog diskursa

Nakladnik: UPI-2M Plus; Arhitektonski fakultet Sveučilišta u Zagrebu

Suradnici: Mirjana Ostoja, Zagreb (lektura); Mirjana Šah (korektura), Graham McMaster, PhD, Zagreb (prijevod na engleski); Ljiljana Loina Hohnjec (prijepis); Zita Nakić, Zagreb (grafičko oblikovanje); ITG (prijelom i tisak)

Kvantitativno-tehnički podaci o knjizi: 120 autorovih tekstova; opseg 670 str. u prijelomu; format 17/24; tisak duoton 2/2; uvez tvrdi, šivani, s omotom

Sadržaj i ocjena djela:

Predloženi knjižni rukopis rezultat je sistematičnoga autorovog istraživanja znanstveno-teorijskog opusa akademika Velimira Neidhardta, jednog od ključnih protagonista hrvatske kasne moderne, s decentim refleksijama na postmoderni prorede, i jednog od prvih inauguratora *high-tech* arhitekture u našoj sredini. S obzirom da je Neidhardtovo stvaralaštvo u domeni arhitekture višeslojno, pri tome potvrđeno i u projektantskome opusu visoke kreativne razine, i u teorijskoj elaboraciji tema kojima se je istraživački bavio – od urbanizma, do metodologije projektiranja i razvoja složenih arhitektonskih tipologija – kolega Žunić je u svojoj analizi fokus stavio upravo na jedinstvenu simultanost Neidhardtova djelovanja, budući da on iz osobnog iskustva djelatnog arhitekta razvija uvjerljivi teorijski diskurs, kao i podlogu vlastitih akademskih tumačenja koja je prenosio brojnim generacijama studenata Arhitektonskog fakulteta. Ova je knjiga primarno posvećena prezentaciji i obradi Neidhardtove pisane riječi, analizi znanstvenih istraživanja koja je vodio i ukupnome teorijskom korpusu elaboriranom kronološki, problemsko-tematski i žanrovski.

Posebnu metodološku vrijednost svojevrsnoga 'dokaznog postupka' čine izabrane i u knjizi kritički inserirane Neidhardtove studije na koje se Alen Žunić u uvodnom tekstu analitički referirao, što čitatelju omogućava i neposredno vlastito isčitavanje brojnih teorijskih doprinosa o kojima se u knjizi iscrpno diskutira.

Zaključak i preporuka:

Vrijednost ove monografije nije samo u obraćanju struci, ili studentima i doktorandima arhitekture, već i široj kulturnoj javnosti zainteresiranoj za fenomene likovnosti, filozofije grada i antroposocijalnih dodira arhitekture kao umjetničke i tehničke discipline sa društveno-humanističkim aspektom promišljanja i oblikovanja prostora.

Preporučujem objavu ove važne i zanimljive knjige, uz što je moguće povoljniji financijski oblik potpore kako bi se ovo zahtjevno djelo što prije moglo publicirati.

Dr. sc. Zlatko Karač

